

N:o 109.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 maj 1894.
 — — — — Andra Kammaren den 9 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till bestämmelser i fråga om beloppet af den afgift, som bör för denaturering af bränvin erläggas.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 19.)

Till Konungen.

Genom proposition den 9 sistlidne februari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta, att § 10 mom. 4 i förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin den 13 juli 1887, sådant nämnda moment lyder enligt kungörelsen den 10 oktober 1890, må erhålla följande förändrade lydelse, att lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1895, nemligen:

Då bränvin under de villkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill föreskrifva, gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats), må för sådant bränvin åtnjutas restitution af tillverkningsskatten eller ock vid bränneri, der tillverkningsrätt gäller, skattefrihet; dock att afgift för denatureringen skall utgå med två öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka.

Denna proposition har blifvit af Riksdagen bifallen; hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

I detta sammanhang anser sig Riksdagen tillika böra framhålla, att de kontrollantsarfvoden, hvilka — på sätt af det propositionen bilagda statsrådsprotokoll och från finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå inhemtade upplysningar framgår — blifvit för denaturering af bränvin under de sista tre åren utbetalda, synts Riksdagen väl höga, samt att önskvärdt vore, om en minskning i och jemnare fördelning af nämnda arfvoden kunde ega rum.

Stockholm den 9 maj 1894.

Med undersåttlig vördnad.